Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 70/2001

2001 m. sausio 12 d.

dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms

(OL L 10, 13.1.2001, p. 33)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 364/2004, 2004 m. vasario 25 d.	L 63	22	28.2.2004
►M2	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1857/2006 2006 m. gruodžio 15 d.	L 358	3	16.12.2006
►M3	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1976/2006 2006 m. gruodžio 20 d.	L 368	85	23.12.2006

▼B

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 70/2001

2001 m. sausio 12 d.

dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims ([1]), ypač į jo 1 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį ir b punktą,

paskelbusi šio reglamento projektą ([2]),

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

(1) Reglamentas (EB) Nr. 994/98 įgalioja Komisiją, remiantis Sutarties 87 straipsniu, paskelbti, kad, esant tam tikroms sąlygoms, pagalba mažoms ir vidutinėms įmonėms neprieštarauja bendrajai rinkai ir apie ją Komisijos informuoti nebūtina, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje.

(2) Reglamentas (EB) Nr. 994/98 taip pat įgalioja Komisiją, remiantis Sutarties 87 straipsniu, paskelbti, kad pagalba, kuri atitinka Komisijos patvirtintą kiekvienai valstybei narei skiriamos regioninės pagalbos žemėlapį, neprieštarauja bendrajai rinkai ir apie ją Komisijos informuoti nebūtina, kaip numatyta Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje.

(3) Komisija daugelyje sprendimų yra taikiusi Sutarties 87 ir 88 straipsnius mažoms ir vidutinėms įmonėms remtinuose regionuose ir už jų ribų, ir taip pat neseniai yra išsakiusi savo nuostatą Bendrijos rekomendacijoje dėl valstybės pagalbos mažoms ir vidutinėms įmonėms ([3]), ir rekomendacijoje dėl nacionalinės regioninės pagalbos ([4]). Atsižvelgiant į didelę Komisijos patirtį taikant tuos straipsnius mažoms ir vidutinėms įmonėms, ir į kitus Komisijos bendrus tekstus dėl mažų ir vidutinių įmonių, bei Komisijos suteiktą regioninę pagalbą remiantis tomis nuostatomis, siekiant sustiprinti veiksmingą priežiūrą ir supaprastinti administravimą, nesusilpninant Komisijos monitoringo, reikėtų, kad Komisija pasinaudotų Reglamentu (EB) Nr. 994/98 jai suteiktais įgaliojimais.

(4) Šis reglamentas nesuvaržo valstybių narių galimybės pranešti apie pagalbą mažoms ir vidutinėms įmonėms. Komisija tokius pranešimus įvertins ypač atsižvelgdama į šiame reglamente pateiktus kriterijus. Rekomendacijos dėl valstybės pagalbos mažoms ir vidutinėms įmonėms turėtų būti panaikintos nuo šio reglamento įsigaliojimo datos, kadangi jo turinys pakeičia tų rekomendacijų turinį.

(5) Mažos ir vidutinės įmonės yra pačios svarbiausios kuriant darbo vietas, be to, jos padeda užtikrinti socialinį stabilumą ir ekonomikos pažangą. Tačiau tokių įmonių plėtrą gali riboti rinkos netobulumai. Dažnai tokioms įmonėms sunku gauti kapitalo arba kreditus dėl to, kad kai kurios finansinės rinkos nėra linkusios rizikuoti, o įmonės gali pasiūlyti tik labai ribotas garantijas. Dėl ribotų išteklių įmonės dažnai negali gauti informacijos, svarbiausia apie naujas technologijas ir potencialias rinkas. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, pagalbos, kuriai pagal šį reglamentą

([1]) OL L 142, 1998 5 14, p. 1.
([2]) OL C 89, 2000 3 28, p. 15.
([3]) OL C 213, 1996 7 23, p. 4.
([4]) OL C 74, 1998 3 10, p. 9.

▼B

taikoma išimtis, tikslas turėtų būti skatinti mažų ir vidutinių įmonių ekonominės veiklos plėtrą, jeigu tokia pagalba netrikdo prekybos sąlygų taip, kad pakenktų bendrajam interesui.

(6) Pagal šį reglamentą išimtis turėtų būti taikoma kiekvienai pagalbai, kuri atitinka šiuo reglamentu nustatytus reikalavimus, ir kiekvienai pagalbos schemai, jeigu pagal tokias schemas teikiama pagalba atitinka visus šiuo reglamentu nustatytus reikalavimus. Siekiant užtikrinti veiksmingą priežiūrą ir supaprastinti administravimą nesusilpninant Komisijos kontrolės, pagalbos schemos ir ne pagal schemą teikiama individuali pagalba turėtų daryti aiškią nuorodą į šį reglamentą.

(7) Šis reglamentas turėtų būti taikomas nepažeidžiant konkrečių taisyklių dėl valstybės pagalbos teikimo atskiruose sektoriuose, kurias nustato reglamentai bei direktyvos, tokių, kokios dabar yra numatytos laivų statybai, ir neturėtų būti taikomas žemės ūkiui, žuvininkystei bei akvakultūros sektoriui.

(8) Norint pašalinti skirtumus, kurie gali sukelti konkurencijos iškraipymus, siekiant palengvinti įvairių Bendrijos ir nacionalinių iniciatyvų dėl mažų ir vidutinių įmonių koordinavimą, taip pat siekiant administravimo aiškumo ir teisinio tikrumo, šiame reglamente naudojamas 1996 m. balandžio 3 d. Komisijos rekomendacijoje dėl mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo ([1]) pateiktas tokių įmonių apibrėžimas. Tas apibrėžimas buvo taip pat naudojamas Bendrijos rekomendacijoje dėl valstybės pagalbos mažoms ir vidutinėms įmonėms ([2]).

(9) Remiantis nusistovėjusia Komisijos praktika, ir siekiant geriau užtikrinti, kad pagalba būtų proporcinga ir tiktai būtino dydžio, didžiausias pagalbos dydis turėtų būti išreikštas pagalbos intensyvumu, nustatytu tinkamų išlaidų grupei, o ne didžiausiomis pagalbos sumomis.

(10) Norint nustatyti, ar pagalba neprieštarauja bendrajai rinkai pagal šį reglamentą, būtina atsižvelgti į pagalbos intensyvumą, ir tokiu būdu į pagalbos dydį, išreikštą subsidijos ekvivalentu. Apskaičiuojant dalimis teikiamos pagalbos subsidijos ekvivalentą, bei pagalbą, kuri teikiama kaip lengvatinė paskola, būtina remtis subsidijos teikimo momentu rinkoje galiojusiomis palūkanų normomis. Siekiant valstybės pagalbos teikimo taisyklių vienodumo, skaidrumo ir jų nesudėtingo taikymo, šiame reglamente rinkos palūkanų normomis turėtų būti laikomos pamatinės normos, su sąlyga, kad lengvatinė paskola yra užtikrinama pakankamomis garantijomis ir nesukelia nepagrįstai didelės rizikos. Pamatinės palūkanų normos yra tos, kurias reguliariai nustato Komisija remdamasi objektyviais kriterijais ir kurios yra skelbiamos *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ir internete.

(11) Atsižvelgiant į skirtumus tarp mažų ir vidutinių įmonių, turėtų būti nustatytas skirtingas didžiausias leistinas pagalbos intensyvumas mažoms ir vidutinėms įmonėms.

(12) Atsižvelgiant į Komisijos patirtį, didžiausias leistinas pagalbos intensyvumas turėtų būti tokio lygio, kuris gali užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp konkurencijos iškraipymo pagalbą gaunančiame sektoriuje sumažinimo ir tikslo padėti mažų ir vidutinių įmonių ekonominės veiklos plėtrai.

(13) Taip pat reikėtų nustatyti ir kitas sąlygas, kurias turėtų atitikti visos pagalbos schemos arba teikiama individuali pagalba, kurioms pagal šį reglamentą yra taikoma išimtis. Atsižvelgiant į Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą, tokios pagalbos vienintelis poveikis neturėtų būti įprastų pagalbos gavėjo veiklos sąnaudų nuolatinis arba periodiškas mažėjimas, ir ji turėtų būti

([1]) OL L 107, 1996 4 30, p. 4.
([2]) Žr. 3 išnašą.

▼B

proporcinga kliūtims, kurias būtina nugalėti norint užtikrinti socialinę ekonominę naudą, kuri laikoma atitinkančia Bendrijos interesus. Todėl tikslinga susiaurinti šio reglamento taikymo sritį ir taikyti jį tiktai pagalbai, teikiamai tam tikroms investicijoms į materialųjį ir nematerialųjį turtą, tam tikroms pagalbos gavėjams teikiamoms paslaugoms ir tam tikrai kitokiai veiklai. Atsižvelgiant į perteklinius Bendrijos pajėgumus transporto sektoriuje, išskyrus geležinkelio riedmenų parką, įmonių, kurių pagrindinė ekonominė veikla yra transporto sektoriuje, investicinės išlaidos transporto priemonėms bei įrangai neturėtų būti laikomos tinkamomis.

(14) Pagal šį reglamentą mažoms ir vidutinėms įmonėms teikiamai pagalbai turėtų būti taikoma išimtis nepriklausomai nuo vietovės. Investicijos ir darbo vietų kūrimas gali skatinti mažesnio palankumo Bendrijos regionų ekonominę plėtrą. Mažos ir vidutinės įmonės tokiuose regionuose kenčia ir dėl tai vietovei būdingų struktūrinių sunkumų, taip pat sunkumų, kylančių dėl jų dydžio. Todėl remtinuose regionuose pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms turėtų būti nustatoma didesnė leistina pagalba.

(15) Kad kapitalo veiksniui nebūtų teikiama pirmenybė darbo veiksnio atžvilgiu, turėtų būti priimta nuostata dėl galimybės matuoti pagalbą investicijoms arba pagal investicijų sąnaudas, arba pagal naujų darbo vietų kūrimo vykdant investicinį projektą sąnaudas.

(16) Atsižvelgiant į Pasaulinės Prekybos Organizacijos (PPO) Susitarimą dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių ([1]), pagal šį reglamentą neturėtų būti taikoma išimtis pagalbai eksportui arba pagalbai, kuri sudaro palankesnes sąlygas vietiniams gaminiams nei importuotiems. Pagalba, teikiama dalyvavimo mugėse sąnaudoms, mokymuisi arba konsultavimo paslaugoms dėl naujo arba esamo gaminio pristatymo naujoje rinkoje paprastai nelaikoma pagalba eksportui.

(17) Atsižvelgiant į tai, kad būtina užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp konkurencijos iškraipymo pagalbą gaunančiame sektoriuje sumažinimo ir šio reglamento tikslų, pagal šį reglamentą neturėtų būti taikoma išimtis subsidijoms individualiai pagalbai, kurių dydis viršija nustatytą didžiausią dydį, netgi jeigu ji suteikiama pagal pagalbos schemą, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis.

(18) Kad galima būtų užtikrinti, kad pagalba yra būtina ir skatina plėtoti tam tikras veiklas, pagal šį reglamentą neturėtų būti taikoma išimtis pagalbai, kuri skiriama veiklai, kurią pagalbos gavėjas jau vykdo rinkos sąlygomis vienas.

(19) Pagal šį reglamentą neturėtų būti taikoma išimtis pagalbai, kaupiamai kartu su kita valstybės pagalba, įskaitant tą, kurią teikia nacionalinės, regioninės ar vietinės institucijos, arba su Bendrijos pagalba toms pačioms tinkamoms išlaidoms, jeigu tokios kartu kaupiamos pagalbos dydis viršija šiame reglamente nustatytą ribą.

(20) Norint užtikrinti skaidrumą ir veiksmingą monitoringą pagal Reglamento (EB) Nr. 994/98 3 straipsnį, reikėtų nustatyti standartinę formą, kuria valstybės narės pateiktų Komisijai sutrumpintą informaciją apie tai, ar, remiantis šiuo reglamentu, yra įgyvendinama pagalbos schema, arba ne pagal schemą teikiama individuali pagalba, kad ta informacija būtų paskelbta *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Dėl tų pačių priežasčių reikėtų nustatyti taisykles dėl duomenų registravimo, kurių valstybės narės turėtų laikytis rinkdamos informaciją apie pagalbą, kuriai buvo taikoma išimtis pagal šį reglamentą. Kad valstybės narės galėtų parengti metines ataskaitas, kurias jos turi teikti Komisijai, Komisija turėtų nustatyti joms konkrečius reikalavimus, ir, atsiž-

([1]) OL L 336, 1994 12 23, p. 156.

▼B

velgiant į plačias galimybes pasinaudoti būtinomis technologijomis, tai pat ir reikalavimą informaciją pateikti kompiuterinėje laikmenoje.

(21) Atsižvelgiant į Komisijos patirtį šioje srityje, ir ypač į tai, kad dažnai reikia peržiūrėti valstybės pagalbos politiką, šio reglamento galiojimo laiką reikėtų apriboti. Jeigu, pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui, jo taikymas nebus pratęstas, toms pagalbos schemoms, kurioms taikoma išimtis pagal šį reglamentą, šios išimties taikymas turėtų būti pratęstas dar šešiems mėnesiams,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Nepažeidžiant konkrečių Bendrijos reglamentų ar direktyvų pagal EB Sutartį reguliuojančių valstybės pagalbą atskiruose sektoriuose, pagal kuriuos gali būti numatyti didesni ar mažesni apribojimai nei pagal šį reglamentą, šis reglamentas taikomas pagalbai, teikiamai mažoms ir vidutinėms įmonėms visuose sektoriuose.

2. Šis reglamentas netaikomas:

▼M2

a) žuvininkystės ir akvakultūros produktams, kuriems taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 ([1]), ir su žemės ūkio produktų pirmine gamyba (auginimu) susijusiai veiklai; produktų, kurie skirti imituoti arba pakeisti pieną ir pieno produktus, gamybai ir prekybai;

▼B

b) pagalbai veiklai, susijusiai su eksportu, konkrečiai, pagalbai tiesiogiai teikiamai eksportuojamiems kiekiams, paskirstymo tinklo įsteigimui arba veiklai, ar kitoms einamosioms išlaidoms, susijusioms su eksporto veikla;

c) pagalbai, kuri priklauso nuo vietinių prekių vietoj importuotų naudojimo;

▼M1

d) patenkančiai į Reglamento (EB) Nr. 1407/2002 ([2]) taikymo sritį pagalbai.

▼B

2 straipsnis

Apibrėžimai

Šiame reglamente:

a) „pagalba“ reiškia (bet kokią) kiekvieną priemonę, kuri atitinka Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus;

b) „mažos ir vidutinės įmonės“ reiškia įmones, apibrėžtas I priede;

c) „investicija į materialųjį turtą“ reiškia investiciją į pagrindinį materialųjį turtą, susijusi su naujos įmonės steigimu, esamos įmonės praplėtimu, arba nauja veikla, kurią vykdant turės būti padaryti esminiai esamos įmonės gaminių arba gamybos proceso pakeitimai (ypač vykdant racionalizavimą, diversifikavimą ar modernizavimą). Investicija į pagrindinį turtą vykdoma perimant įmonę, kuri buvo uždaryta, arba kuri būtų buvusi uždaryta jeigu nebūtų nupirkta, taip pat laikoma materialia investicija;

([1]) OL L 17, 2000 1 21, p. 22.
([2]) OL L 205, 2002 8 2, p. 1.

▼B

d) „investicija į nematerialųjį turtą“ reiškia investiciją į technologijos perėmimą įsigyjant patento teises, licencijas, žinias ar nepatentuotas technines žinias;

e) „bendras pagalbos intensyvumas“ reiškia pagalbos dydį procentais, skaičiuojant nuo projekto tinkamų išlaidų. Naudojami tokie skaičiai, kurie yra prieš tiesioginių mokesčių atskaitymą. Jeigu pagalba teikiama kitokia nei subsidijos forma, pagalbos suma yra pagalbos subsidijos ekvivalentas. Jeigu pagalba išmokama dalimis, jos vertė yra diskontuojama suteikimo metu. Diskontuojant ir apskaičiuojant pagalbos, teikiamos kaip mažų palūkanų paskola, dydį naudojamos suteikimo metu galiojusios pamatinės palūkanų normos.

▼M1

Teikiant pagalbą tyrimams ir taikomajai veiklai, bendras pagalbos tyrimų ir taikomosios veiklos projektui, vykdomam bendradarbiaujant valstybiniams mokslinių tyrimų padaliniams ir įmonėms, intensyvumas skaičiuojamas remiantis bendrąja pagalba, gauta iš valstybės tiesioginės paramos forma konkrečiam tyrimo projektui, ir iš viešųjų ne pelno siekiančių aukštojo mokslo ar mokslinių tyrimų institucijų padalinių projektui gauta pagalbos suma;

▼B

f) „grynasis pagalbos intensyvumas“ reiškia pagalbos dydį, atėmus mokesčius, procentais, skaičiuojant nuo projekto tinkamų išlaidų;

g) „darbuotojų skaičius“ reiškia metinį darbo vienetų skaičių (MDV), t. y. visą darbo dieną dirbantys darbuotojai, įdarbinti per vienerius metus, bei ne visą darbo dieną ir sezoninius darbus dirbantys darbuotojai sudaro MDV dalis;

▼M1

h) „fundamentalūs tyrimai“ – tai veikla, kuria praplečiamos mokslo ir techninės žinios, nesusietos su pramoniniais ar komerciniais tikslais;

i) „pramoniniai tyrimai“ – tai suplanuoti moksliniai tyrimai ar kritiniai tyrimai, kuriais siekiama įgyti naujų žinių, kurias galima būtų panaudoti kuriant naujus produktus, procesus ar paslaugas ar žymiai patobulinant esamus produktus, procesus ar paslaugas;

j) „plėtra iki konkurencijos“ – tai pramoninių tyrimų rezultatų formavimas į tam tikrą naujų, pakeistų ar patobulintų produktų, procesų ar paslaugų, kurias ketinama parduoti arba panaudoti, planą, susitarimą ar dizainą, įskaitant pradinio prototipo sukūrimą, kuris negalėtų būti panaudotas komerciniais tikslais. Į tai taip pat gali įeiti kitų produktų, procesų ar paslaugų ir pradinių parodomųjų projektų ar bandomųjų projektų koncepcinis formulavimas ir dizainas, su sąlyga, kad tokie projektai nepaverčiami pramoniniais taikomaisiais projektais arba nepanaudojami pramoniniais ar komerciniais tikslams. Tai neapima įprastinių ar periodiškų produktams, gamybos linijoms, gamybos procesams, esamoms paslaugoms ir kitoms vykdomoms veikloms taikomų pakeitimų, net jei tokie pakeitimai patobulina;

▼M2

k) „žemės ūkio produktas“ yra:

i) Sutarties I priede išvardyti produktai, išskyrus žuvininkystės ir akvakultūros produktus, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 104/2000;

ii) produktai, kurių KN kodai yra 4502, 4503 ir 4505 (subproduktai);

iii) produktai, kurie skirti imituoti arba pakeisti pieną arba pieno produktus, kaip nurodyta Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1898/87 ([1]) 3 straipsnio 2 dalyje;

l) „produktai, kurie skirti imituoti arba pakeisti pieną arba pieno produktus“ – produktai, kurie gali būti painiojami su pienu ir

([1]) OL L 182, 1987 7 3, p. 36.

▼M2

(arba) pieno produktais, tačiau kurių sudėtis nuo tokių produktų skiriasi tuo, kad juose esama riebalų ir (arba) ne pieno kilmės baltymų, turinčių arba neturinčių iš pieno gautų baltymų („kiti nei pieno produktai“, kaip nurodyta Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1898/87 3 straipsnio 2 dalyje);

m) „žemės ūkio produktų perdirbimas“ – tai operacija, atliekama su žemės ūkio produktu, kurią atlikus taip pat gaunamas žemės ūkio produktas, išskyrus ūkio veiklą, reikalingą gyvūninės ar augalinės kilmės produktą paruošti pirmą kartą parduoti;

n) „prekyba žemės ūkio produktais“ – tai laikymas arba eksponavimas, skirtas pardavimui, pasiūlymui parduoti, tiekimui arba kitokiam pateikimui į rinką, išskyrus atvejus, kai pirminės produkcijos gamintojas produkciją pirmą kartą parduoda perpardavėjams arba perdirbėjams, ir bet kokią veiklą produktui paruošti tokiam pirmam pardavimui; pardavimas, kai pirminės produkcijos gamintojas produktus parduoda galutiniams vartotojams, laikomas prekyba, jei prekiaujama specialiose tam skirtose patalpose.

▼B

3 straipsnis

Išimties taikymo sąlygos

1. Ne pagal schemą teikiama individuali pagalba, atitinkanti visas šiame reglamente numatytas sąlygas, neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalį ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu joje yra aiški nuoroda į šį reglamentą, nurodant jo pavadinimą ir *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* duomenis.

2. Pagalbos schemos, atitinkančios visas šio reglamento sąlygas, neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalį ir joms netaikomas Sutarties 88 straipsnio 3 dalies reikalavimas informuoti, jeigu:

a) visokia pagalba, kuri galėtų būti teikiama pagal tokią schemą, atitinka visas šiuo reglamentu numatytas sąlygas;

b) schemoje yra aiški nuoroda į šį reglamentą, nurodant jo pavadinimą ir paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* duomenis.

3. Pagalba, suteikta pagal šio straipsnio 2 dalyje minimas schemas, neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalį ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu suteikta pagalba tiesiogiai tenkina visas šiuo reglamentu numatytas sąlygas.

4 straipsnis

Investicijos

1. Pagalba investicijoms į materialųjį ir nematerialųjį turtą Bendrijoje arba už jos ribų neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalį ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu ji atitinka sąlygas, išdėstytas nuo 2 iki 6 dalies.

▼M1

2. Kai investuojama į teritorijas ar sektorius, kurie pagalbos suteikimo metu neatitinka regioninės pagalbos kriterijų, numatytų Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a ir c punktuose, bendras pagalbos intensyvumas negali viršyti:

a) 15 %, jeigu pagalba teikiama mažoms įmonėms;

b) 7,5 %, jeigu pagalba teikiama vidutinėms įmonėms.

▼M1

3. Kai investuojama į teritorijas ar sektorius, kurie pagalbos suteikimo metu atitinka regioninės pagalbos kriterijus, pagalbos intensyvumas negali viršyti regioninės pagalbos investicijoms, nustatytos Komisijos patvirtintame žemėlapyje kiekvienai valstybei narei viršutinės ribos daugiau nei:

a) 10 procentinių punktų nuo bendros sumos teritorijose, nurodytose Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte, jeigu bendras grynasis pagalbos intensyvumas neviršija 30 %, arba

b) 15 procentinių punktų nuo bendros sumos teritorijose, nurodytose Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte, jeigu bendras grynasis pagalbos intensyvumas neviršija 75 %.

Didesnė viršutinė regioninės pagalbos riba taikoma tiktai tada, kai pagalba skiriama su sąlyga, kad investicija bus išlaikoma pagalbą gavusiame regione mažiausiai penkerius metus, o pagalbos gavėjo įnašas į finansavimą sudaro ne mažiau nei 25 %.

▼B

4. 2 ir 3 dalyse nustatytos ribos taikomos pagalbos intensyvumui, apskaičiuotam arba kaip investicijai tinkamų išlaidų procentinė dalis, arba kaip investicijos (pagalba darbo vietoms sukurti) sukurtų darbo vietų išlaidų darbo apmokėjimui procentinė dalis, arba jų derinys, su sąlyga, kad pagalba neviršija bet kuriuo skaičiavimo būdu gauto palankiausio dydžio.

5. Jeigu pagalbos dydis apskaičiuojamas remiantis investicijų sąnaudomis, investicijų į materialųjį turtą tinkamomis išlaidomis bus laikomos išlaidos, susijusios su investicijomis į žemę, pastatus, įrengimus ir įrangą. Transporto sektoriuje, išskyrus geležinkelio riedmenų parką, transporto priemonės ir transporto įranga nelaikoma tinkamomis išlaidomis. Investuojant į nematerialų turtą, išlaidos, susijusios su technologijų įsigijimu, laikomos tinkamomis išlaidomis.

6. Jeigu pagalbos dydis apskaičiuojamas, remiantis sukurtomis darbo vietomis, pagalbos dydis išreiškiamas išlaidų darbo apmokėjimui sukurtose darbo vietose per dvejų metų laikotarpį procentine dalimi, laikantis tokių sąlygų:

a) darbo vietų sukūrimas susijęs su investicijų į materialųjį arba nematerialųjį turtą projekto įgyvendinimu. Darbo vietos bus sukurtos per tris metus nuo investicijos pabaigos;

b) dėl investicinio projekto padidės bendras tos įmonės darbuotojų skaičius, palyginti su vidutiniu darbuotojų skaičiumi per pastaruosius dvylika mėnesių, ir

c) sukurtos darbo vietos bus išlaikytos mažiausiai penkerius metus.

▼M2

7. Kai investicijos yra susijusios su Sutarties I priede išvardytų žemės ūkio produktų perdirbimu ir prekyba, bendras pagalbos intensyvumas negali viršyti:

a) 75 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių investicijų atokiausiuose regionuose;

b) 65 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių investicijų mažose Egėjo jūros salose, kaip apibrėžta Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2019/93 ([1]);

c) 50 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių investicijų pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punktą reikalavimus atitinkančiuose regionuose;

d) 40 % pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančių investicijų visuose kituose regionuose.

([1]) OL L 184, 1993 7 27, p. 1.

▼B

5 straipsnis

Konsultavimas ir kitos paslaugos bei veikla

Pagalba mažoms ir vidutinėms įmonėms neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalį, ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 straipsnį, jeigu ji atitinka tokias sąlygas:

a) bendra pagalba kviestinių konsultantų teikiamoms paslaugoms neturi viršyti 50 % tokių paslaugų kainos. Tokios paslaugos negali būti nepertraukiamai arba periodiškai teikiamos paslaugos, arba būti susijusios su įmonės įprastinėmis veiklos sąnaudomis, tokiomis kaip nuolatinės konsultacijos mokesčių klausimais, reguliarios teisinės konsultacijos arba reklamavimas;

b) bendra pagalba dalyvavimui mugėse ir parodose negali viršyti 50 % papildomų išlaidų, susijusių su stendo nuoma, montavimu ir naudojimu. Ši išimtis taikoma tiktai tuomet, kai įmonė pirmą kartą dalyvauja konkrečioje mugėje ar parodoje.

▼M1

5a straipsnis

Pagalba tyrimams ir taikomajai veiklai

1. Pagalba tyrimams ir taikomajai veiklai neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu ji atitinka sąlygas, išdėstytas 2–5 dalyse.

2. Projektas, kuriam suteikta pagalba, turi visiškai atitikti 2 straipsnio h, i ir j punktuose apibūdintus tyrimų ir taikomosios veiklos etapus.

3. Bendras pagalbos intensyvumas, apskaičiuotas remiantis projektui tinkamomis išlaidomis, neviršija:

a) 100 %, jeigu pagalba tiekiama fundamentaliems tyrimams;

b) 60 %, jeigu pagalba teikiama pramoniniams tyrimams;

c) 35 %, jeigu pagalba teikiama plėtrai iki konkurencijos.

Jei projektas apima skirtingus tyrimų ir taikomosios veiklos etapus, leistinas pagalbos intensyvumas nustatomas remiantis atitinkamų leistinos pagalbos intensyvumų dydžių, apskaičiuotų remiantis tai pagalbai tinkamomis išlaidomis, svertiniu vidurkiu.

Bendrų projektų atveju, didžiausia kiekvienam gavėjui skiriama pagalbos suma neviršija leistino pagalbos intensyvumo, apskaičiuoto atsižvelgiant į tinkamas sąnaudas, kurias patiria atitinkamas gavėjas.

4. 3 dalyje nustatyta viršutinė riba gali būti didinama: bendras pagalbos intensyvumas pramoniniams tyrimams daugiausia iki 75 %, o plėtrai iki konkurencijos – iki 50 %:

a) kai projektas vykdomas teritorijoje, pagalbos skyrimo metu atitinkančioje regioninės pagalbos kriterijus, pagalbos intensyvumas gali būti daugiausia didinamas 10 procentinių punktų nuo bendros sumos tose teritorijose, kurios apibrėžtos Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte, ir penkiais procentiniais punktais nuo bendros sumos tose teritorijoje, kurios apibrėžtos Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte;

b) kai projektas siekia vykdyti potencialiai pritaikomus įvairiuose sektoriuose ir koncentruotus į įvairiapusišką požiūrį tyrimus, vadovaujantis konkrečiam projektui ar programai, vykdomai pagal Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1513/2002/EB ([1]) nustatytą šeštąją pamatinę mokslinių tyrimų ir taikomosios veiklos programą, numatytais tikslais, užduotimis ir techniniais tikslais arba vykdomai

([1]) OL L 232, 2002 8 29, p. 1.

▼M1

pagal kokią kitą vėlesnę pamatinę mokslinių tyrimų ir taikomosios veiklos programą ar „Eureka“ programą, pagalbos intensyvumas gali būti daugiausia didinamas 15 procentinių punktų nuo bendros sumos;

c) didžiausias pagalbos intensyvumas gali būti padidintas 10 procentinių punktų, jeigu projektas atitinka vieną iš toliau išvardytų sąlygų:

i) projektas yra susijęs su efektyviu tarptautiniu bendradarbiavimu tarp bent dviejų nepriklausomų partnerių dvejose valstybėse narėse, ypač jei tai – bendradarbiavimas nacionalinės tyrimų ir taikomosios veiklos politikos koordinavimo srityje; jokiai tokios valstybės narės pagalbą teikiančiai bendrovei negali tekti daugiau kaip 70 % tinkamų sąnaudų; arba

ii) projektas yra susijęs su efektyviu bendradarbiavimu tarp bendrovės ir valstybinės mokslinių tyrimų institucijos, ypač jei tai – bendradarbiavimas nacionalinės tyrimų ir taikomosios veiklos politikos koordinavimo srityje, kai valstybinė mokslinių tyrimų institucija turi padengti mažiausiai 10 % tinkamų projekto išlaidų ir ji turi teisę paskelbti tos institucijos atliktų tyrimų rezultatus; arba

iii) projektų rezultatai yra plačiai skleidžiami techninių ir mokslinių konferencijų metu arba skelbiami apžvalginiuose mokslo ir technikos žurnaluose.

Kai i ir ii punktuose minėtų projektų vykdymui sudaromos subrangos sutartys, toks bendradarbiavimas nelaikomas efektyviu.

5. Šio straipsnio tikslais, tinkamos išlaidos yra tokios:

a) personalo išlaikymo sąnaudos (tyrimo projektui vykdyti įdarbinti mokslininkai, technikai ir kitas pagalbinis personalas);

b) tyrimams projekto laikotarpiu jo tikslams naudojamų priemonių ir įrangos sąnaudos. Jei šių priemonių ir įrangos eksploatacijos laikotarpis ilgesnis negu mokslinių tyrimų projekto įgyvendinimo trukmė, pagalba skiriama padengti tiktai pagal gerąją buhalterinės apskaitos praktiką apskaičiuotas tyrimų projekto trukmę atitinkančias nusidėvėjimo sąnaudas;

c) tyrimams atlikti, jų projekto vykdymo laikotarpiu naudojamų pastatų ir žemės sąnaudos. Pastatų atžvilgiu pagalba skiriama padengti tiktai pagal gerąją buhalterinės apskaitos praktiką apskaičiuotas tyrimų projekto trukmę atitinkančias nusidėvėjimo sąnaudas. Žemės atžvilgiu pagalba skiriama padengti prekybinio sandorio sąnaudas arba faktiškai patirtas kapitalo sąnaudas;

d) konsultavimo ir ekvivalentiškų paslaugų, naudojamų išimtinai tyrimų veiklai, sąnaudos, įskaitant mokslo ir technikos žinių bei patentų pirkimą ir licencijavimą, išorės šaltinių rinkos kainomis, kai sandoris buvo įvykdytas nė vienai sandorio šaliai nekontroliuojant kitos ir jame nenustatyta jokio slapto susitarimo elemento. Šitoms sąnaudoms padengti galima skirti tik iki 70 % visos tinkamų išlaidų sumos;

e) tiesiogiai su projekto įgyvendinimu susijusios papildomos išlaidos;

f) tiesiogiai su projekto įgyvendinimu susijusios kitos veiklos sąnaudos, įskaitant medžiagų, prekių ir panašių produktų įsigijimo sąnaudas.

5b straipsnis

Pagalba techninių galimybių studijoms

Pagalba techninių galimybių studijoms, vykdomoms pramoniniams tyrimams arba plėtrai iki konkurencijos pasiruošti, neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jei remiantis studijų sąnaudomis apskaičiuotas bendrasis pagalbos intensyvumas neviršija 75 %.

▼M1

5c straipsnis

Pagalba patentavimo sąnaudoms

1. Pagalba su patentų bei kitų pramoninės nuosavybės teisių įsigijimu ir įteisinimu susijusioms sąnaudoms padengti neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, – tokios pagalbos dydis gali siekti tyrimams ir taikomajai veiklai skiriamos pagalbos, numatytos vykdyti tyrimus, kuriuos vykdant ir buvo įgytos atitinkamos pramoninės teisės, dydį.

2. Pagal 1 dalį tinkamos išlaidos yra tokios:

a) visos sąnaudos, patirtos iki to momento, kol pirmoji teisinė jurisdikcija suteikia teisę, įskaitant su prašymo parengimu, užpildymu ir pateikimu susijusias sąnaudas, o taip pat sąnaudos, patirtos pakartotinai paduodant prašymą, kol dar teisė nebuvo suteikta;

b) vertimo ir kitos sąnaudos, patirtos siekiant gauti arba įteisinti teisę kitose teisinėse jurisdikcijose;

c) sąnaudos, patirtos ginant teisės galiojimą oficialiai pateikiant prašymą dėl naudojimosi teise ir protestavimo procesinių veiksmų laikotarpiu, net ir tuo atveju, jei tokios sąnaudos patiriamos po to, kai teisė gauta.

6 straipsnis

Didelės individualiai teikiamos pagalbos subsidijos

1. Pagalbai, skiriamai pagal 4 ir 5 straipsnius, remiantis šiuo reglamentu išimtis netaikoma individualiai teikiamos pagalbos subsidijai, jeigu pasiekiama bent viena iš šių ribų:

a) viso projekto bendros tinkamos išlaidos yra bent jau 25 000 000 eurų; ir

   i) teritorijose arba sektoriuose, kuriuose negali būti teikiama regioninė pagalba, bendrasis pagalbos intensyvumas yra mažiausiai 50 % 4 straipsnio 2 dalyje numatytos viršutinės ribos dydžio;

   ii) teritorijose ir sektoriuose, kuriems gali būti teikiama regioninė pagalba, grynasis pagalbos intensyvumas yra mažiausiai 50 % grynosios pagalbos viršutinės ribos dydžio, nustatyto atitinkamai teritorijai regioninės pagalbos žemėlapyje, arba

b) bendra visos pagalbos suma yra mažiausiai 15 000 000 eurų.

2. Pagalbos, skiriamos 5a, 5b ir 5c straipsniuose numatytais atvejais, pagal šį reglamentą išimtis netaikoma individualiai teikiamos pagalbos subsidijai, jeigu pasiekiama bent viena iš šių ribų:

a) viso projekto bendros tinkamos visų projekte dalyvaujančių bendrovių patirtos išlaidos yra mažiausiai 25 000 000 eurų; ir

b) vienai ar kelioms individualioms bendrovėms siūloma suteikti bendrąją pagalbos subsidiją, kuri sudaro mažiausiai 5 000 000 eurų.

„Eureka“ programai skiriamos pagalbos atveju, pirmojoje pastraipoje nurodytos slenkstinės vertės pakeičiamos taip:

a) viso „Eureka“ projekto visų projekte dalyvaujančių bendrovių patirtos bendros tinkamos išlaidos yra mažiausiai 40 000 000 eurų; ir

b) vienai ar kelioms individualioms bendrovėms siūloma suteikti bendrąją pagalbos subsidiją, kuri sudaro mažiausiai 10 000 000 eurų.

▼M1

6a straipsnis

Pagalba, apie kurią reikia iš anksto pranešti Komisijai

1. Šiame reglamente nenumatyta jokia išimtis pagalbai, – nei individualiai pagalbai, nei pagal pagalbos schemą teikiamai pagalbai, kuri suteikta vienu ar daugiau avansų ir kurie grąžintini tik tuo atveju, jei tyrimų rezultatai būtų sėkmingi, kai bendra avanso suma, išreikšta tinkamų išlaidų procentais, viršija 5a, 5b ir 5c straipsniuose nustatytus pagalbos intensyvumus arba 6 straipsnio 2 dalyje nustatytą ribą.

2. Šis reglamentas nepažeidžia valstybių narių įsipareigojimų pranešti apie individualiai teikiamas pagalbos subsidijas pagal kitus su valstybės pagalba susijusius dokumentus, o ypač įsipareigojimą pranešti arba informuoti Komisiją apie pagalbą, suteiktą įmonei, gaunančiai restruktūrizavimo pagalbą, numatytą pagal Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos, skirtos padėti ir pertvarkyti sunkumų turinčias firmas ([1]), ir įsipareigojimo pranešti apie regioninę pagalbą, suteiktą pagal daugelį sektorių apimančias gaires dėl regioninės pagalbos stambiems investiciniams projektams.

▼B

7 straipsnis

Pagalbos būtinumas

Pagal šį reglamentą pagalbai taikoma išimtis tik tuo atveju, jeigu prieš pradedant vykdyti darbus pagal pagalbą gaunantį projektą:

— pagalbos gavėjas buvo pateikęs pagalbos prašymą valstybei narei, arba

— valstybė narė yra priėmusi teisines nuostatas, įtvirtinančias teisę gauti pagalbą pagal objektyvius kriterijus, nepaliekant galimybės valstybei narei dėl to nuspręsti savo nuožiūra.

8 straipsnis

Kaupimas

▼M1

1. 4–6 straipsniuose nustatytos teikiamos pagalbos viršutinės ribos taikomos nepriklausomai nuo to, ar parama pagalbą gaunančiam projektui yra finansuojama vien tik valstybės narės ištekliais ar ji yra iš dalies finansuojama Bendrijos.

▼B

2. Pagalba, kuriai pagal šį reglamentą taikoma išimtis, negali būti kaupiama su bet kuria kita valstybės pagalba pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį, arba kitokiu Bendrijos finansavimu toms pačioms išlaidoms, jeigu dėl tokio kaupimo pagalbos intensyvumas viršytų šiuo reglamentu nustatytą intensyvumo dydį.

9 straipsnis

Skaidrumas ir monitoringas

1. Įgyvendindamos pagalbos schemą arba suteikdamos individualią, ne pagal schemą teikiamą, pagalbą, kuriai buvo taikoma išimtis pagal šį reglamentą, valstybės narės per 20 darbo dienų perduoda Komisijai sutrumpintą informaciją apie pagalbos schemą arba individualiai suteiktą pagalbą II priede pateikta forma, kad ta informacija būtų paskelbta *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

2. Valstybės narės renka išsamius duomenis apie pagalbos schemas, kurioms buvo taikomos išimtys pagal šį reglamentą, individualiai suteiktą pagalbą pagal tas schemas bei individualią, ne pagal esamas

([1]) OL C 288, 1999 10 9, p. 2.

▼B

schemas suteiktą pagalbą, kurioms buvo taikoma išimtis pagal šį reglamentą. Duomenys turi atspindėti visą informaciją, kuri reikalinga nustatyti, kad išimties taikymo sąlygos pagal šį reglamentą yra įvykdytos, taip pat informaciją, kad įmonės statusas yra maža ar vidutinė įmonė. Valstybės narės saugo duomenis apie individualiai suteiktą pagalbą 10 metų nuo pagalbos suteikimo datos, o apie pagalbos schemą –10 metų nuo paskutinės individualios pagalbos pagal tą schemą suteikimo datos. Komisijai raštu paprašius, valstybė narė per 20 darbo dienų, arba ilgesnį prašyme nurodytą laikotarpį, pateikia Komisijai visą informaciją, kurią Komisija mano esant būtiną įvertinti, ar laikomasi visų šiuo reglamentu nustatytų sąlygų.

▼M1

3. Valstybės narės, vadovaudamosi įgyvendinimo nuostatomis dėl metinių ataskaitų formos ir turinio, nustatytomis Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 ([1]) 27 straipsnyje, parengia metinę ataskaitą apie šio reglamento taikymą.

Iki šių nuostatų įsigaliojimo valstybės narės rengia metinę ataskaitą apie šio reglamento taikymą per visus ar dalį kalendorinių metų, per kuriuos šis reglamentas galioja, III priede nurodyta forma, taip pat kompiuterinėje laikmenoje. Valstybės narės pateikia Komisijai tokią ataskaitą praėjus ne daugiau kaip trims mėnesiams nuo laikotarpio, už kurį pateikiama ataskaita, pabaigos.

9a straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Iki 2004 m. gegužės 19 d. gauti pranešimai apie pagalbą tyrimams ir taikomajai veiklai yra vertinami pagal valstybės pamatinę programą moksliniams tyrimams ir taikomajai veiklai, tuo tarpu visi kiti vėliau gauti pranešimai vertinami remiantis šio reglamento nuostatomis.

2. Iki šio reglamento įsigaliojimo įgyvendintos pagalbos schemos ir pagal tokias schemas paskirta pagalba, nesant Komisijos leidimo ir pažeidžiant Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje numatytą reikalavimą informuoti, yra laikomos neprieštaraujančiomis bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalį ir joms taikoma išimtis, jeigu jos atitinka sąlygas, išdėstytas šio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a punkte ir 3 straipsnio 3 dalyje.

Iki šio reglamento įsigaliojimo individualiai teikiama pagalba, nesant Komisijos leidimo ir pažeidžiant Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje numatytą reikalavimą informuoti, yra laikoma neprieštaraujančia bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalį ir jai bus taikoma išimtis, jeigu jos atitinka sąlygas, išdėstytas šiame reglamente, išskyrus 3 straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą daryti nuorodą į šį reglamentą.

Bet kokią šių sąlygų neatitinkančią pagalbą Komisija vertina remdamasi atitinkamais pamatiniais susitarimais, gairėmis, komunikatais ir pranešimais.

▼B

10 straipsnis

Įsigaliojimas ir galiojimo laikas

1. Šis reglamentas įsigalioja 20 dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

▼M3

Jis taikomas iki 2008 m. birželio 30 d.

([1]) OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

▼B

2. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui, pagalbos schemos, kurioms taikoma išimtis pagal šį reglamentą, toliau galės tokia išimtimi naudotis per šešių mėnesių tikslinimo laikotarpį.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼M1

I PRIEDAS

Mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimas

(ištrauka iš 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijos 2003/361/EB dėl mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo, OL L 124, 2003 5 20, p. 36)

KOMISIJOS PRIIMTI MIKROĮMONIŲ, MAŽŲ IR VIDUTINIŲ ĮMONIŲ APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Įmonė

Įmonė yra subjektas, užsiimantis ekonomine veikla, nepriklausomai nuo jo teisinio statuso. Į įmonės apibrėžimą įeina visų pirma savarankiškai dirbantys asmenys ir šeimos verslai, tarp jų amatai ar kita veikla, bei reguliariai ekonominę veiklą vykdančios ūkinės bendrijos ar asociacijos.

2 straipsnis

Darbuotojų skaičius ir finansinės viršutinės ribos, apsprendžiančios įmonių kategorijas

1. Į mikroįmonių, mažų ir vidutinių įmonių (MVĮ) kategoriją įeina įmonės, kuriose dirba mažiau kaip 250 darbuotojų ir kurių metinė apyvarta neviršija 50 milijonų eurų, ir (ar) metinė balanso suma neviršija 43 milijonų eurų.

2. MVĮ kategorijoje, „maža įmonė“ apibrėžiama kaip įmonė, kurioje dirba mažiau kaip 50 asmenų ir kurios metinė apyvarta ir (arba) metinė balanso suma neviršija 10 milijonų eurų.

3. MVĮ kategorijoje, „mikroįmonė“ apibrėžiama kaip įmonė, kurioje dirba mažiau kaip 10 asmenų ir kurios metinė apyvarta ir (arba) metinė balanso suma neviršija 2 milijonų eurų.

3 straipsnis

Įmonių rūšys, į kurias atsižvelgiama apskaičiuojant darbuotojų skaičių ir finansines sumas

1. „Savarankiška įmonė“ – tai įmonė, kuri neklasifikuojama kaip įmonė partnerė pagal 2 dalį arba kaip susijusi įmonė pagal 3 dalį.

2. „Įmonės partnerės“ – tai visos įmonės, kurios neklasifikuojamos kaip susijusios įmonės pagal 3 dalį, ir tarp kurių egzistuoja tokie santykiai: įmonė (tiekėjų įmonė) viena pati arba su kita ar kitomis susijusiomis įmonėmis, apibrėžtomis 3 dalyje, turi 25 % ar daugiau kitos įmonės (vartotojų įmonės) kapitalo arba balsavimo teisių.

Tačiau įmonė gali būti klasifikuojama kaip savarankiška, taigi, neturinti įmonės-partnerės, nors ir pasiekia arba viršija 25 % ribinę vertę toliau nurodytų investuotojų dėka, su sąlyga, kad tie investuotojai, kaip apibrėžta 3 dalyje, nėra individualiai arba bendrai susiję su minėta įmone:

a) viešos investicinės korporacijos, rizikos kapitalo bendrovės, asmenys arba asmenų grupės, nuolat vykdantys rizikos kapitalo investavimo veiklą, investuojantys nuosavą kapitalą į nekotiruojamą verslą (verslo finansiniai rėmėjai), su sąlyga, kad tų verslo finansinių rėmėjų bendra investicijų suma į tą pačią įmonę būtų mažesnė kaip 1 250 000 eurų;

b) universitetai ar ne pelno siekiantys mokslinių tyrimų centrai;

c) instituciniai investuotojai, įskaitant regioninės plėtros fondus;

d) savarankiškos vietinės institucijos, kurių metinis biudžetas mažesnis kaip 10 milijonų eurų ir kuriose yra mažiau kaip 5 000 gyventojų.

3. „Susijusios įmonės“ – tai įmonės, kurios viena su kita susietos kuriais nors iš tokių santykių:

a) viena įmonė turi kitos įmonės akcininkų arba narių balsų daugumą;

b) viena įmonė turi teisę paskirti arba atleisti daugumą kitos įmonės administracijos, vadybos arba priežiūros organo narių;

▼M1

c) pagal sutartį arba vadovaujantis memorandumo arba įmonės įstatų nuostata, vienai įmonei suteikiama teisė daryti kitai įmonei esminę įtaką;

d) viena įmonė, būdama kitos įmonės akcininkė arba narė, viena pati kontroliuoja, vadovaudamasi su tos įmonės kitais akcininkais ar nariais sudaryta sutartimi, tos kitos įmonės akcininkų arba narių balsavimo teisių daugumą.

Yra laikoma, kad dominuojančios įtakos nėra, jei 2 dalies antrojoje pastraipoje išvardyti investuotojai patys tiesiogiai ar netiesiogiai kitos įmonės valdyme nedalyvauja, nepažeidžiant jų kaip akcininkų turimų teisių.

Įmonės, palaikančios kokius nors pirmojoje pastraipoje išvardytus santykius per vieną ar daugiau kitų įmonių arba kurį nors iš 2 dalyje paminėtų investuotojų, taip pat laikomos susijusiomis įmonėmis.

Įmonės, palaikančios minėtus santykius su fiziniu asmeniu ar bendrai veikiančių fizinių asmenų grupe, taip pat laikomos susijusiomis įmonėmis, jei jos vykdo savo veiklą arba dalį veiklos toje pačioje atitinkamoje rinkoje arba gretimose rinkose.

„Gretima rinka“ laikoma produkto ar paslaugos rinka, esanti tiesiogiai greta atitinkamos vartotojų ar tiekėjų rinkos.

4. Išskyrus 2 dalies antrojoje pastraipoje numatytais atvejais, įmonė negali būti laikoma MVĮ, jei 25 % ar daugiau kapitalo arba balsavimo teisių atskirai ar bendrai tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja viena ar daugiau viešųjų institucijų.

5. Įmonės gali deklaruoti turinčios savarankiškos, įmonės-partnerės ar susijusios įmonės statusą, taip pat skelbti duomenis apie 2 straipsnyje nustatytą viršutinę ribą. Taip deklaruoti galima net ir tuo atveju, kai kapitalas yra pasiskirstęs tokiu būdu, kad neįmanoma tiksliai nustatyti, kas jį valdo, ir tuomet įmonė gali gera valia deklaruoti teisėtą prielaidą, kad kita ar kitos susijusios įmonės bendrai nevaldo 25 % ar daugiau kapitalo ar balsavimo teisių. Tokios deklaracijos daromos nepažeidžiant nacionalinių arba Bendrijos taisyklių, numatančių patikrinimus ar tyrimus.

4 straipsnis

Duomenys, pagal kuriuos apskaičiuojamas darbuotojų skaičius ir finansinės sumos bei tiriamas laikotarpis

1. Darbuotojų skaičiui ir finansinėms sumoms apskaičiuoti imami vėliausio susijusio patvirtinto apskaitos laikotarpio duomenys, ir apskaičiuojami metams. Į juos atsižvelgiama nuo sąskaitų uždarymo datos. Skaičiuojant metinę apyvartą, iš jos sumos išskaičiuojamas pridėtinės vertės mokestis (PVM) ir kiti netiesioginiai mokesčiai.

2. Sąskaitų uždarymo dieną, paaiškėjus, kad įmonės metiniai duomenys apie darbuotojų skaičių ar finansinių sumų viršutines ribas viršijo arba nepasiekė 2 straipsnyje nurodytų ribų, šis faktas neturėtų nulemti vidutinės, mažos įmonės ar mikroįmonės statuso netekimo ar įgijimo, jeigu tos viršutinės ribos nebuvo viršytos dvejus apskaitos laikotarpius iš eilės.

3. Naujai įsteigtų įmonių, kurių sąskaitos dar nebuvo patvirtintos, duomenys, kurių pagrindu skaičiuojamas darbuotojų skaičius ir finansinės sumos, yra išvedami iš *bona fide* apskaičiavimų finansinių metų laikotarpiu.

5 straipsnis

Darbuotojų skaičiaus apskaičiavimas

Darbuotojų skaičius atitinka metinių darbo vienetų (MDV) skaičių, tai reiškia, visą darbo dieną atitinkamoje įmonėje, arba jos vardu, visu tiriamu metų laikotarpiu dirbantys darbuotojai. Ne visus metus išdirbę darbuotojai, nevisą darbo dieną, nepriklausomai nuo trukmės, dirbę asmenys, bei sezoniniai darbuotojai sudaro MDV dalis. Darbuotojų skaičių sudaro:

a) darbuotojai;

b) įmonei pavaldžioje įmonėje dirbantys asmenys arba laikomi tokios įmonės darbuotojais pagal nacionalinę teisę;

c) savininkai vadovai;

d) partneriai, užsiimantys įmonėje nuolatine veikla ir gaunantys iš jos finansinės naudos.

▼M1

Gamybinę praktiką atliekantys asmenys ar studentai, besimokantys profesijos pagal gamybinės praktikos ar profesinio mokymo sutartis, į darbuotojų skaičių neįtraukiami. Motinystės ar tėvystės atostogų trukmė neįskaičiuojama.

6 straipsnis

Įmonės duomenų nustatymas

1. Savarankiškos įmonės atveju duomenys, įskaitant darbuotojų skaičių, nustatomi išimtinai remiantis tos įmonės sąskaitų rodikliais.

2. Įmonių partnerių arba susijusių įmonių turinčios įmonės duomenys, įskaitant darbuotojų skaičių, nustatomi pagal įmonės sąskaitų rodiklius ir kitus įmonės duomenis, arba, jei yra, pagal įmonės konsoliduotos finansinės atskaitomybės rodiklius arba pagal konsoliduotos finansinės atskaitomybės, į kurias įtraukta įmonė per konsolidavimą, rodiklius.

Prie pirmojoje pastraipoje nurodytų duomenų pridedami įmonės partnerės – tiekėjų įmonės arba vartotojų įmonės – duomenys. Sumavimas yra proporcingas kapitalo arba balsavimo teisių (pasirenkant didesnį skaičių) procentinei daliai. Skirtingų įmonių atveju imama didesnė procentinė dalis.

Prie pirmojoje ir antrojoje pastraipose nurodytų duomenų pridedama įmonės, kuri tiesiogiai arba netiesiogiai susijusi su įmone, 100 % rodikliai, jei tie rodikliai nėra jau įtraukti į sąskaitas konsolidavimo metu.

3. Naudojant 2 dalyje išvardytus rodiklius įmonės įmonių partnerių duomenys yra gaunami remiantis jų sąskaitų arba, jei yra, konsoliduotų sąskaitų, ar kitais rodikliais. Prie tų duomenų pridedama 100 % įmonių, susijusių su tomis įmonėmis-partnerėmis, rodiklių, jeigu tie rodikliai nėra jau įtraukti į sąskaitas konsolidavimo metu.

Naudojant toje pačioje 2 dalyje išvardytus rodiklius su įmone susijusių įmonių duomenys yra gaunami remiantis jų sąskaitų ir jų kitais duomenimis, jei yra, konsoliduotais. Prie tų duomenų pridedama *pro rata* bet kokių susijusios įmonės įmonių-parnerių – tiekėjų arba vartotojų įmonių – duomenys, jeigu tų duomenų dalis bent jau proporcinga daliai, nurodytai 2 dalies antrojoje pastraipoje, dar nėra įtraukta į konsoliduotas sąskaitas.

4. Jei įmonės konsoliduotose sąskaitose nėra duomenų apie darbuotojų skaičių, šis skaičius apskaičiuojamas proporcingai sudedant įmonių partnerių duomenis ir pridedant įmonių, su kuriomis įmonė susijusi, duomenis.

▼B

II PPIEDAS

Sutrumpintos informacijos, kuri teikiama įgyvendinant schemą, kuriai taikoma išimtis pagal šį reglamentą, ir kai individuali pagalba, kuriai taikoma išimtis pagal šį reglamentą, yra teikiama ne pagal pagalbos schemą, forma

Sutrumpinta informacija apie valstybės pagalbą teikiamą pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 70/2001

Sutrumpinta teiktina informacija	Paaiškinamosios pastabos
Valstybė narė	
Regionas	Nurodyti regiono pavadinimą, jeigu pagalbą teikia ne centrinės valdžios institucija.
Pagalbos schemos arba įmonės, gaunančios individualią pagalbą, pavadinimas	Nurodyti pagalbos schemos, arba jeigu pagalba teikiama individualiai, pagalbos gavėjo pavadinimą. Pastaruoju atveju nereikia teikti metinės ataskaitos!
Teisinis pagrindas	Pateikti tikslią nurodą į nacionalinės teisės aktą, kurio pagrindu teikiama pagalbos schema ar individuali pagalba.
Planuojamos metinės išlaidos pagal schemą arba bendra įmonei suteiktos individualios pagalbos suma	Sumos nurodomos eurais, arba, jeigu reikia, nacionaline valiuta. Pagalbos schemai: nurodyti bendrą metinį biudžeto asignavimų dydį, arba numatomus negautus mokesčius pagal kiekvieną schemoje numatytą pagalbos instrumentą. Suteiktai individualiai pagalbai: nurodyti bendrą pagalbos sumą/nesurinktus mokesčius. Jeigu reikia, taip pat nurodyti, per kiek metų pagalba bus išmokama, ir kiek metų bus patiriama nuostolių dėl nesurinktų mokesčių. Garantijoms abiem atvejais, nurodyti (maksimalų) garantuotų paskolų dydį.
Maksimalus pagalbos intensyvumas	Nurodyti maksimalų pagalbos intensyvumą, arba maksimalų pagalbos kiekvienai tinkamų išlaidų rūšiai dydį.
Įgyvendinimo data	Nurodyti datą, nuo kurios gali būti teikiama pagalba pagal schemą, arba teikiama individuali pagalba.
Pagalbos schemos arba individualios pagalbos laikotarpis	Nurodyti datą (metai, mėnuo), iki kurios pagalba gali būti teikiama pagal schemą, arba, jeigu teikiama individuali pagalba, numatoma paskutinės pagalbos išmokėjimo dalies data (metai, mėnuo)
Pagalbos tikslas	Suprantama, kad pagrindinis pagalbos tikslas yra MVĮ. Čia galima nurodyti kitus (antrinius) pagalbos tikslus (pvz., tiktai mažos įmonės arba MVĮ; pagalba investicijoms, konsultacijoms).

▼B

Sutrumpinta teiktina informacija	Paaiškinamosios pastabos
Ekonomikos sektorius (-iai) ☐ Visi sektoriai arba ☐ Anglies kasyba ☐ Visa gamyba arba ☐ Plienas ☐ Laivų statyba ☐ Sintetiniai pluoštai ☐ Automobiliai ☐ Kita apdirbamoji pramonė ►(1) ☐ Žemės ūkio produktų apdorojimas ar pardavimas (*) ◄ ☐ Visos paslaugos arba ☐ Transporto paslaugos ☐ Finansinės paslaugos ☐ Kitos paslaugos Pastabos:	Išrinkti iš sąrašo, jeigu reikia
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	
Kita informacija	

(*) Kaip apibrėžta šio reglamento 2 punkto k papunktyje.

►(1) M2

▼B

III PRIEDAS

Komisijai teikiamos periodinės atskaitos forma

Metinės ataskaitos apie pagalbos schemas, kurioms taikoma išimtis pagal reglamentą dėl bendrosios išimties, priimtą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 1 straipsnį, forma

Valstybės narės ataskaitas Komisijai pagal bendrosios išimties reglamentus, priimtus pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98, teikia žemiau nurodyta forma.

Ataskaitos taip pat turi būti teikiamos elektroninėje laikmenoje.

Apie visas pagalbos schemas, kurioms išimtis taikoma pagal bendrosios išimties reglamentą, priimtą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 1 straipsnį, teikiama tokia informacija:

1. Pagalbos schemos pavadinimas

2. Taikomas Komisijos reglamentas dėl išimties taikymo

3. Išlaidos

   Pateikiamos atskiros sumos apie kiekvieną pagalbos instrumentą pagal schemą arba individualiai suteiktą pagalbą (pvz., subsidija, mažų palūkanų paskola, ir t. t.). Sumos išreiškiamos eurais arba, jeigu taikoma, nacionaline valiuta. Jeigu yra mokesčių nuostoliai, nurodyti per metus nesurinktų mokesčių sumą. Jeigu tikslių sumų nurodyti neįmanoma, pateikiami numatomi nuostoliai.

   Šios išlaidų sumos turėtų būti pateikiamos tokia tvarka:

   Atskirai nurodyti apie kiekvieną pagalbos instrumentą per ataskaitinius metus (pvz., subsidija, mažų palūkanų paskola, garantija, ir t. t.):

   3.1. numatytos sumos, (numatomi) mokesčių nuotoliai arba kitos negautos pajamos, duomenys apie garantijas, susijusias su naujais pagalbą gaunančiais projektais. Jeigu taikomos garantijų schemos, nurodyti bendrą naujai suteiktų garantijų sumą;

   3.2. faktiškai išmokėtos sumos, (numatomi) mokesčių nuostoliai arba kitos negautos pajamos, duomenys apie garantijas, ir kita, susiję su naujais ir esamais projektais. Jeigu taikomos garantijų schemos, turėtų būti nurodoma: bendra nesuteiktų garantijų suma, pajamos iš įmokų, susigrąžinamos lėšos, išmokėtas žalos atlyginimas, schemos veiklos rezultatai per ataskaitinius metus;

   3.3. pagalbą gaunančių naujų projektų skaičius;

   3.4. numatomas bendras sukurtų arba išlaikytų darbo vietų skaičius, vykdant naujus projektus (jeigu reikia);

   3.5. numatoma bendra investicijų suma, kuriai pagalba suteikiama pagal naujus projektus;

   3.6. 3.1 punkte nurodytų sumų paskirstymas pagal regionus, arba pagal NUTS ([1]) 2 arba žemesnį lygį, arba pagal 87 straipsnio 3 dalies a punkto, 87 straipsnio 3 dalies c punkto regionus ir pagalbos negaunančius regionus;

   3.7. 3.1 punkte nurodytų sumų paskirstymas pagal sektorius, pagal pagalbos gavėjo veiklos sektorius (jeigu apimamas daugiau nei vienas sektorius, nurodyti kiekvieno jo dalį):

      anglies kasyba

      gamyba

      iš kurių:

         plienas

         laivų statyba

         sintetiniai pluoštai

([1]) NUTS – Bendrijos teritorinių vienetų nomenklatūra statistikos tikslams.

▼B

automobiliai

kita gamyba (nurodyti)

paslaugos

iš kurių:

transporto paslaugos

finansinės paslaugos

kitos paslaugos (nurodyti)

kiti sektoriai (nurodyti)

4. Kita informacija ir pastabos.